

— Узнах за скръбта ти, моя щерко, — чу той нежен като песен глас, — кажи и ти сама, как те постигна това зло в царството на неблагоприятните хора?

Лястовичката разказа за всичко, което той бе направил с нейното гнездо и яйчица. И струваше му се, че земята се продънва под него.

— Стани, малки неблагоприятнико, — заповяда царкинята, когато лястовичката свърши. — Кажй: нали цъвнаха черешите, сливите, ябълките и крушите по вашите места? Не се ли покри с келим от зеленина полето ви? Не стопли ли се сърцето и на най-последния бедняк? — Аз направих всичко това. А ти уби радостите на една от най-добрите ми дщери. Не сж за тебе моите дарове. Ти не умееш да ги цениш.

Асен трепереше.

— Боляри, — обжрна се изведнаж царкинята към животните и птиците, които я окръжаваха. — В името на моя пресветжл и предобжр татко Слжнчо — отсжждам: Болярина Чер-Гарван да изкжлве очите на тоя злосторник, защото те не сж му нужни; а след това болярин Орлю да го отнесе върху скалите на Ледената планина в царството на Цар-Мраз!